

سوره شصت و دوم - جمعه
این سوره در مدینه نازل شده و ۱۱ آیه دارد.

به نام خداوند بخشنده مهربان

هر چه در آسمان‌ها و زمین است خدا را به پاکی می‌ستاید. خدائی که فرمانروای منزّه و نیرومند و فرزانه است! اوست خدائی که در میان مردم درس نخوانده پیامبری از خودشان برانگیخت که آیات او را بر آنان تلاوت کند و آنها را از بدی‌ها پاک گرداند و کتاب و حکمت به آنان بیاموزد و اگر چه آنها از پیش در گمراهی آشکار بوده‌اند! و (نیز) جمع دیگری از آنان را که به آنها نپیوسته‌اند و او بی‌همتای فرزانه است! این لطف خداست که آن را به هر کس که خواهد عطا کند و خدا صاحب لطف و کرم بزرگ می‌باشد! (۱ - ۴)

داستان کسانی که بر شریعت تورات مکلف شدند ولی تحمل آن را نکردند مانند داستان خری است که کتاب‌هایی حمل می‌کند. بد است داستان گروهی که آیات ما را تکذیب کردند و خدا گروه ستمگاران را هدایت نفرماید! بگو ای کسانی که یهودی هستید اگر تصور می‌کنید که از میان همه مردم شما تنها دوستان خدائید پس مرگ را آرزو نمائید اگر راست می‌گوئید! ولی آنها به سبب کارهایی که از پیش کرده‌اند هرگز آن را آرزو نکنند و خدا به حال ستمگاران دانا است! بگو این مرگی که از آن فرار می‌کنید همانا شما را درمی‌یابد و پس از آن به سوی خدا داننده نماند و آشکار بازگردانده می‌شوید و شما را بدان چه می‌کردید خیردار گرداند! (۵ - ۸)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید وقتی به نماز جمعه ندا داده می‌شود برای ذکر خدا بشتابید و داد و ستد را ترک کنید این برای شما بهتر است اگر بدانید! و چون نماز به جای آورده می‌شود در زمین پراکنده شوید و از کرم خدا بجوئید و خدا را بسیار یاد کنید باشد که رستگار شوید! و (ای محمد) اگر آنها (کاروان) تجارتی ببینند یا آهنگ شادی بشنوند تو را سرپا بگذارند و به سوی آن بشتابند. بگو آن چه نزد خدا است از آهنگ شادی و تجارت بهتر است و خدا بهترین روزی‌دهندگان می‌باشد! (۹ - ۱۱)

۱. پیامبر روزی در منبر مشغول ایراد خطبه بود کاروانی با آوای طبل و دهل از تجارت شام به مدینه باز آمد. اکثر آنهایی که در این سخنرانی حاضر بودند شتابان برای تماشای کاروان رفتند و تعداد کمی باقی ماندند و این آیه بدان مناسبت آمد.